

Poznání Boha - 2

- *mluví* **Andrew Wommack**

Znát Boží Život

Andrew Wommack - Knowing God - 2 - Knowing God's Life

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **02**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Andrew Wommack - Poznání Boha - 2 - Znat Boží Život

Opravdu věřím, že toto vyučování o "Poznání Boha" vás bude držet, pomůže vám a způsobí velkou změnu. To, o čem dnes ráno budu mluvit, tak to je podle mého odhadu jedna z nejdůležitějších věcí, které jsem kdy sdílel, ale velmi málo lidí má na tuto věc stejný pohled.

Před mnoha lety jsem měl zaměstnance, který byl na drogách a alkoholu, vyšel z hrozného života, a když se znovuzrodil, tak šel pracovat pro naši službu z více důvodů, ale hlavně proto, že chtěl být vyučován. Začal poslouchat mé kazety, a když slyšel asi stovku vyučování, tak za mnou přišel a ptá se: "Víš co? Zajímala by mě podstata." A zeptal se: "Pokud bys měl pouze jednu šanci mluvit k lidem, co bys sdílel?" Já jsem o tom nikdy nepřemýšlel, ale když jsem se nad tím zamyslel, tak jsem se rozhodl, že bych mluvil, o čem budu mluvit dnes ráno. Věřím, že toto je základní věc a pokud tomuto lidé správně porozumí, tak to změní všechno. V našem evangelizačním a učenickém programu, který používáme po celém světě, je to hned první lekce, lekce o věčném životu. A slyšel jsem svědectví, jedno za druhým, jak toto mění zaměření a pohled lidí, jak je to nakopne a jak to změnilo lidské životy po celém světě.

Když jsem byl minulý rok v Ugandě, tak mě to opravdu požehnilo, protože jsem viděl, že moji studenti vzali tyto pravdy - nebyl jsem to přímo já, kdo by je tam kázal, ale oni je mluvili, nebylo v tom žádné "moje" pomazání, ale pouze pravda, kterou mi Bůh dal, a lidé přicházeli a svědčili o tom, jak se Bůh dotkl jejich života úplně stejným způsobem, jakým se Bůh skrze ty samé pravdy dotkl mého života před více než 30 lety. Nedokážu to popsat, ale pro mě bylo obrovskou odměnou vidět to, že to je prostě pravda, že to je Slovo, že to je to poselství, které mění lidské životy, že to není o nějakém člověku, ale o pravdě. A garantuji vám, že tyto pravdy promění váš život.

Pojďme do Jana, 3. kapitoly. Zde je pravděpodobně nejznámější a zároveň nejméně pochopený verš v Bibli. Lidé si myslí: "Tenhle verš znám..." Nezapomeňte, o čem zde celý týden mluvíme - o poznání Boha a jak je důležité Boha znát. A pokud s Ním máte osobní vztah, tak všechno ostatní vychází z tohoto vztahu. Spousta lidí chce přijmout všechno, co Bůh má, aniž by přijali Jeho, aniž by Ho osobně znali. A to je jako byste zapřahali vůz před koně [prostě převrácené]. *Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezhynul, ale měl věčný život.*

Prvně vám řeknu, co tento verš neříká. Není zde napsáno, že Bůh nás tak miloval, že zemřel za naše hříchy, abychom nezhynuli a nešli do pekla. Tohle tam neříká. Není tam napsáno, že smysl toho, že vám jsou odpuštěny hříchy je, abyste nezhynuli a tečka. Říká, že Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v Něho, nezhynul, ale {naopak} měl věčný život. A teď vám řeknu, co věčný život není. Většina lidí věří, že věčný život je prostě žít navždy. Ale to není pravda, protože každý žije navěky - jak spasený člověk, tak nespasený, neexistuje nic, jako že byste přestali existovat. Když člověk zemře a opustí toto tělo, tak náš duch a duše jde buď k Pánu - pokud jsme Ho v tomto životě učinili svým Pánem, nebo pokud jsme Ho ignorovali, nebo odmítli, tak taková duše jde do pekla a je navěky oddělena od Boha. Ale každý žije věčně. Neexistuje, že by někdo přestal existovat.

Vždycky mě udiví, když někdo spáchá sebevraždu a myslí si, že něčemu uteče. To se akorát pošle na jedno z těchto dvou míst, odkud není návratu a drtivá většina lidí, kteří se zabijí, nemají vztah s Bohem. Jako ta paní, která se před dvěma týdny zabila ve Washingtonu, aby se vyhnula vězení. A já jsem si pomyslel: "Člověče, vězení by bylo mnohem lepší, než peklo." Ale tohle odráží pohled světa - to, že lidé nerozumí, že je život po tomto životě a nikdo prostě nepřestane existovat. Sebevraždou ničemu neutečete a ve většině případů se podrobíte osudu, který je nekonečně horší, než cokoliv, čemu zde na zemi čelíte. Nikdo nepřestane existovat, takže v tomto smyslu má věčný život úplně každý. Někteří lidé namítnou: "Ale ne, věčný život je žít navždy v nebi, ne žít navždy v pekle, tam se přece mluví o životě s Bohem!" - Podívejte se na poslední verš ve třetí kapitole. *Jan*

3:36 *Kdo věří v Syna, má věčný život*; - Zde není použit budoucí čas, není to otázka budoucnosti! Ale přitom to tak spousta lidí chápe.

Mnoho lidí věří v Pána a přijmou spasení, aby nezahynuli a místo toho šli do nebe. Ale o tomto Jan 3:16 vůbec nemluví, protože věčný život nezačíná, až zemřeme a půjdeme být s Pánem. Tam je napsané, že: "Kdo věří v Syna, má věčný život." - To se týká přítomnosti, takže ohledně tohoto potřebujeme změnit své smýšlení a ujasnit si, co je doopravdy věčný život. Jak definuje věčný život Písmo? Podívejte se do Jana 17. kapitoly. Zde Ježíš odešel s učedníky do Getsemanské zahrady, je to noc před Jeho ukřižováním, a modlí se zde. *Jan 17:1 Když to Ježíš pověděl, pozvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla ta hodina; oslav svého Syna, aby i tvůj Syn oslavil tebe, ²poněvadž jsi mu dal moc nad veškerým tělem, aby všem těm, které jsi mu dal, dal věčný život.* Ježíš je autorem/původcem věčného života a zde mluví o tom, že Bůh mu dal moc dát věčný život. A verš 3 *A toto je ten věčný život, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.* - Víte, tohle je pro některé lidi zklamáním. Pomyslí si: "Člověče, já jsem myslel, že věčný život mluví o "zoe" životu - o životě v nadpřirozenu, o tom vidět Boží nadpřirozenou moc a podobně..."

Ale Ježíš říká, že věčný život je poznání Boha Otce a Ježíše Krista, kterého poslal. A zde se opět nemluví o nějakém intelektuálním/rozumovém poznání, zde se mluví o blízkém, intimním a osobním poznání. Například Bible říká, že Adam poznal svoji ženu a ona počala a měla dítě. Mluví se o intimitě, o vzájemné interakci. Takže si to dosadíme do Jana 3:16: Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby kdo věří v Něho nezahynul, ale místo toho měl blízký, intimní/důvěrný a osobní vztah - aby poznal Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. Jinými slovy - cílem spasení není uniknout peklu! Cílem spasení není, aby vám byly odpuštěny hříchy! Primární cíl spasení není odpuštění hříchů. Cílem spasení je podle Jana 3:16 mít věčný život, což je intimita, vztah s Bohem, poznání Boha. O tom to celé je. Bůh vás zachránil, aby vás přivedl do důvěrného, blízkého a osobního vztahu s Ním.

A pokud to je pravda, jako že je, tak pokud jste pouze přijali odpuštění hříchů a nemáte blízký, důvěrný a osobní vztah s [Bohem Otcem a] Ježíšem, tak míjíte smysl spasení. A to je celkem radikální. A dovolte mi říct, že to je jeden z důvodů, proč Církev nemá takový dopad na svět, jako bychom měli mít a jaký měla Církev v prvním století, protože jsme změnili evangelium. Udělali jsme z evangelia "čiňte pokání, nebo...!", případně "obratte se nebo budete hořet [v pekle]", nebo "věřte v Ježíše, abyste nešli do pekla." Tohle v podstatě káže dnešní církev. A Bible v Římanům 10:17 říká, že víra je ze slyšení a slyšení skrze Slovo Boží. Takže pokud církev hlásá takové věci, tak není divu, že tomu potom lidé věří. V tomto národě máme spousta lidí, kteří byli vystaveni kázání, že nebe a peklo existuje a pokud přijmete Ježíše, tak nepůjdete do pekla. A spousta lidí se na základě toho modlíla a požádala Ježíše, aby se stal jejich spasitelem, a možná Ho znají jako spasitele, ale už Ho neznají důvěrně, blízce a osobně, takže nechodí v hojnosti, kterou pro ně Bůh má, a jsou špatnou reklamou na evangelium.

A já vím, že právě mluvím k lidem - že je pátek ráno a pokud jste zde, tak jste fanatici, nebo vás sem nějaký fanatik přivedl. Ale věděli jste, že pokud byste přišli do zaměstnání běžného křesťana, tak jejich spolupracovníci ani neví, že ten člověk je znovuzrozený? A pravděpodobně i zde sedí lidé, jejichž kolegové v práci netuší, že věříte v nadpřirozenou Boží moc? Oni možná umírají na rakovinu, můžou v životě procházet hroznými věcmi a neví, že ten člověk vedle věří, že Bůh uzdravuje. Pokud by to zjistili, tak by byli v šoku. A to není dobré.

Jedna z nejtrapnějších věcí, kterou jsem zažil, bylo, že se obrátil jeden spolužák ze základky, potom mě viděl v televizi, přišel a setkal se se mnou. Šli jsme i s jeho ženou na oběd, měli jsme skvělý čas, říkal mi, jak byl alkoholik a jak se znovu narodil, jak Bůh změnil jeho život, a potom se ptá: "A kdy ses znovuzrodil ty?" A já říkám: "Já jsem se znovuzrodil, když mi bylo 8 let." A on na to: "To mi chceš říct, že jsi byl křesťan, když jsme byli děti a nikdy jsi mi to neřekl?" - Pokud by mě

tehdy zavřeli za to, že jsem křesťan, nenašli by dostatek důkazů, aby mě mohli usvědčit... To není dobré. Byl v šoku, nemohl tomu uvěřit. Říká: "A později ses s námi ani vůbec nekamarádil?" - To proto, že jste vedli takové bezbožné životy, nechtěl jsem se ušpinit. A on říká: "No, ale proč jsi nepřišel a neřekl nám něco?" Já jsem vyrůstal v náboženství, které nebylo o tom přinést lidem, co Bůh udělal, ale o tom držet se pryč od takových lidí. A stal se ze mě náboženský farizeus.

Víte, je spousta lidí, kteří protože neznají Boha, tak Ho ani nečiní známým. Jste špatní svědkové. Lidé se na vás podívají a jste stejně nemocní, chudí, zahořklí, vystrašení a úplně stejně ustaraní, jako lidé, kteří ve svém životě nemají Boha. Na tom je něco špatně! A jeden z důvodů, proč to takto je, je, že se káže: "Přijďte k Bohu, aby vám odpustil hříchy, abyste nešli do pekla." Vůbec lidem nepředkládáme vztah s Bohem jako cíl spasení. A víra je ze slyšení a slyšení skrze Slovo, takže lidé potom nemají vztah s Bohem. Netuší, že spasení je o vztahu s Bohem. Řeknu to takto. Věděli jste, že i kdyby nebylo žádné nebe a peklo, že by Ježíš stejně přišel a zemřel za naše hříchy, aby odstranil tu překážku a my mohli vstoupit do blízkého, důvěrného a osobního vztahu s Ním? I kdyby spasení bylo jen o tom, abychom zde na zemi chodili 50, 60, 70 let s Bohem, tak by Ježíš stejně zemřel a odpustil nám naše hříchy proto, abychom s Ním mohli mít vztah. Spasení nezačíná, až zemřete a půjdete do nebe. Spasení má začít v momentě, kdy Ježíše učiníte svým Pánem, máte vstoupit do vztahu s Ním a Ježíš se má stát vaším nejlepším přítelem. A to do míry, že Ho opravdu znáte a je to ve vašem životě něco, čemu se nic jiného nevyrovná.

Já jsem vděčný Bohu za věčnost, a čím jsem starší, tím víc o ní přemýšlím. Moje maminka má právě 95 let a říkala mně, že pokud se s ní něco stane, ať se za ni nemodlím a nekřísím ji z mrtvých. Řekla mi: "Nech mě zemřít, přežila jsem všechny své přátele a jsem připravená jít." A tím myslí odejít a být s Bohem. Ale i když přemýšlím více o nebi a nebe je skvělé, díky Bohu za nebe, ale víte co? Není to tak, že bych se držel z posledních sil a modlil se, aby mi to Bůh pomohl vydržet, než se dostanu do nebe, protože já žiji vítězný, radostný a požehnaný život právě teď. Amen? Já nejsem zničený a mojí touhou není jít do nebe. Jako jsem z nebe nadšený, ale víc vzrušující je vidět změněné lidské životy. Jen zde jsme viděli za posledních 24h 100 změněných životů. Vysíláme v televizi a v rádiu, mění se lidské životy, dějí se dobré věci a já jsem nadšený z toho, co Bůh dělá. A víte co? Já jsem nadšený z poznání Boha a ze vztahu s Ním. Minulou noc sem téměř nespal, protože jsem si tolik užíval Pána. Měl jsem s Ním skvělý čas.

A pro tohle nás Bůh stvořil, pro vztah s Ním. A pokud hlásáte: "Čiňte pokání ze svých hříchů, jinak půjdete do pekla!", tak to působí spoustu problémů. Jeden z nich je, že lidé, aniž by se to přímo říkalo, získají dojem, že pro věčnost potřebujete Boha, abyste nešli do pekla. Ale oni potom nevidí smysl a důležitost Boha pro každodenní život. Pokud si na ulici promluvíte s průměrným člověkem, tak vám garantuji - statistika říká, že [v USA] přes 95% veřejnosti věří, že Bůh existuje, ateistů je jen velmi malé procento. Takže 95% lidí věří, že Bůh existuje, a pokud se na ulici zeptáte průměrného člověka, tak ví, že existuje nebe a peklo, ale velmi málo lidí se tím zabývalo tak, že by se vydali Bohu, aby jim odpustil. Víte proč? Protože nepřemýšlejí moc dopředu. Právě teď žijí v pekle. Spousta lidí prochází krizí v manželství, mají finanční problémy, fyzické problémy, emocionální problémy, všechno možné a oni se snaží přežít dnešek, a nejsou schopní uvažovat, co bude za 20, 30, 50 let. Měli by se nad tím zamyslet, ale většinu lidí ani nenapadne takto přemýšlet. Lidé nevnímají, že by náboženství mělo nějaký vztah k tomuto současnému životu zde na zemi, protože to je přece jen o tom, kam půjdeme po smrti, protože takto to církev předkládá/prezentuje. "Uvěřte v Ježíše, abyste po smrti nešli do pekla..."

Pokud bychom žili živý vztah [s Bohem], kdy bychom lidem našim životem ukazovali, že Bůh je živý, že ke mně mluví, že jedná v mém životě, že mě uzdravil, že se o mě Bůh stará i finančně, že nejsem v depresi a zklamaný, protože Bůh mi dává radost a pokoj. Pokud bychom takto žili a bylo to poselstvím církve - že to je o vztahu [s Ním], tak ti lidé, kteří věří v existenci Boha, by k Němu utíkali, aby našli tento vztah.

Když mi bylo 18 let, tak jsem byl v Římě. Bylo to hned po tom, co se Bůh dotkl mého života, a já jsem byl z Boha tak nadšený, že když jsme tam přijeli, tak jsem strávil hodiny chozením po Koloseu, Cirku a všech místech, kde byli vražděni křesťané. Byl jsem na prohlídce katakomb a byl jsem v údivu... Křesťané museli tehdy pochovávat své mrtvé v katakombách, protože Římané ničili všechny křesťanské hroby. Takže křesťané pohřbívali mrtvé v katakombách a to takovým způsobem, že po stranách průchodu vyhrabali díru, strčili tam tělo a dopředu dali "desku" s informacemi. Spousta těch desek je přeložených do různých jazyků a já jsem strávil hodiny chozením po katakombách a četl jsem si ty tabulky, které byli na hrobech křesťanů. A bylo to úžasné. Obzvláště si pamatuji jednu - jeden muž tam napsal: "Zde leží moje žena a 6 měsíční dcera, které daly svůj život pro Boží slávu v Cirku Maximu." A pak tam bylo datum. Byli předhozeni lvům a tento muž se tím chlubil, jaká to byla čest. A když jste četli ty náhrobky, tak většina z nich zemřela tragickou smrtí. Byli zabiti, spáleni na kůlech... Římané naostřili kůl, narazili na něj člověka a potom ho nechali hořet jako pochodeň. Házeli je lvům, hrozné mučení, a přitom jsou historické záznamy, že se křesťané předháněli, kdo půjde a bude zapálen nebo hozen lvům. Protože věděli, že oslaví Boha.

Pavel říká ve Filipským 3. kapitole, včera jsme ten verš četli - že chtěl poznat účast na jeho utrpeních. Víte, když trpíte pro Pána, tak Bůh vám dává nadpřirozenou milost, takže svým způsobem je dobré trpět pro Něj, protože Jeho utěšení je tak velké, že to jako by za to utrpení stojí. A první křesťané tohle prožívali. Jsou záznamy, že se doslova prali o to, kdo půjde, protože Boží požehnání na ty lidi padlo takovým způsobem. Jsou záznamy, že Nero si dával prsty do uší a nechápal, proč ti křesťané zpívají, jak umírali. Nera to rozčilovalo. Jsou také záznamy, že někteří Římané skočili do arény, přestože věděli, že budou spáleni nebo předhozeni lvům, protože viděli takovou radost, že jim bylo jasné, že se Bůh dotýkal životů těch lidí. Viděli tolik radosti a pokoje v jejich životech, že se tam vrhli a byli ochotní podstoupit smrt, aby dostali, co měli tito křesťané.

Víte, o čem to vypovídá? Že první křesťané měli opravdový vztah. Je hodně způsobů, jak to vyjádřit. Podívejte se do 1. epištoly Jana 1. kapitoly, jak Jan začíná tuto knihu. *1 Janův 1:1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme svýma očima viděli, co jsme spatřili a čeho se naše ruce dotýkaly: o Slovu života.* - Jan zde nemluví o tom, že by měl nějakou doktrínu, učení, přesvědčení. Neříká, že má pravidla, dogma, vyznání, krédo, nebo "dělejte tohle". Jan začíná: "My jsme se dotkli Boha, prožili jsme Ho, viděli jsme Ho." Mluvil o osobě Boha, o realitě Boha, ne o nějakém pravidlu nebo nařízení. Verš *2 Ten život byl zjeven a my jsme viděli a svědčíme a oznamujeme vám ten věčný život, {nezapomeňte, že podle Písma věčný život neznamena jen žít věčně, ale intimně znát Boha a Ježíše} který byl u Otce a byl nám zjeven.* *3 Co jsme viděli a slyšeli, to vám oznamujeme, {a zde vidíte důvod, proč:} abyste i vy měli společenství s námi; a naše společenství je s Otcem i s Jeho Synem Ježíšem Kristem.* - Jan napsal tuto knihu, aby lidi přivedl ke vztahu. Jan tam nenapsal, že to píše, abyste se vyhnuli peklu, abyste nešli do pekla, nebo abyste navždy unikli zkáze pekla.

Důvod, proč Jan psal tuto knihu byl, aby lidi přivedl k obecenství s Bohem, aby je přivedl do vztahu. Mluví o svém osobním vztahu [s Ním]. Ale bratři a sestry, tohle není cíl většiny křesťanů. Většina "křesťanů" přichází k Bohu, protože slyšeli, že za své hříchy půjdou do pekla, takže činí pokání, aby do pekla nešli. A i když to je určitým způsobem pravda, a pokud by spasení bylo jenom o tom, tak by to bylo pořád lepší, než abychom dostali, co si zasloužíme, takže pokud by spasení nebylo víc, tak bych to tak kázal, ale spasení je mnohem víc! Vyhnout se peklu je ve skutečnosti nevýznamné. Sice to zní hrozně, ale v porovnání s tím "znát Boha", je vyhnout se peklu nevýznamné. Cílem spasení je mít vztah s Ním a znát Ho, ne se vyhnout peklu. Pokud jste se jen modlili a pozvali Ježíše do svého života a nyní šlapete vodu a snažíte se udržet dostatečnou míru náboženské aktivity, abyste po smrti nešli do pekla, tak jste úplně minuli celý smysl/záměr spasení. A v této situaci je většina lidí. Říkám vám, že cílem spasení je znát Ježíše a pokud jste učinili Ježíše svým Pánem, pokud jsou vaše hříchy odpuštěny a pokud jste na cestě do nebe, tak pokud nemáte

živý a opravdový vztah s Bohem, tak míjíte spasení. Můžete mít své hříchy odpuštěné, můžete být na cestě do nebe, ale míjíte smysl a cíl spasení.

Bůh nás miluje a touží po vztahu. On nás prostě jen nezachránil před peklem. Není to tak, že by se Bůh cítil nějak zodpovědný a protože je stvořitel, tak by cítil nějakou povinnost udělat něco s tím bincem, který jsme zde natropili, takže by nám odpustil, abychom nešli do pekla... Tohle není správné porozumění Bohu. Bůh nás vášnivě miluje, a i když se od Něj Adam s Evou odvrátili, tak je stejně hledá a ptá se: "Adame, kde jsi?" Hledal je, a když byli nazí, styděli se a byli zahanbeni, tak jim udělal oblečení. Bůh s nimi stejně chodil a mluvil s nimi. A celá historie lidstva je o tom, že Bůh se snaží mít opět vztah se svými lidmi.

Za doby Mojžíše, ještě než mu Bůh dal 10 přikázání, tak shromáždil všechny židy u hory Sinaj a nechal je, aby se oddělili a posvětili, a přišel na tu horu. Byl tam oheň, zvuk trumpet a slyšitelný Boží hlas. - Bůh opět mluvil ke svým lidem. Celý izraelský národ slyšel Boží hlas. Bůh se s námi snažil chodit, mluvit a mít obecenství. Ale lidé přišli za Mojžíšem a říkali, ať k nim už nemluví, že Bůh je tak svatý a oni nesvatí, že by je zahubil, ať se Mojžíš setkává s Bohem sám a jenom jim řekne, co Bůh říkal... Ale tohle nebyl Boží plán. Bůh toužil mluvit, chtěl přivést celý národ zpět ke vztahu, jaký měl s Adamem a Evou, aby mohl opět chodit a mluvit s lidmi. Ale my jsme řekli: "Ne, nemůžeme Tě vystát." A přinutili jsme Boha, aby mluvil a jednal jen skrze určité lidi. A když nyní přišel Ježíš a zabydlel se v nás, tak Bůh touží po blízkém, důvěrném a osobním vztahu s námi. Bůh s tebou chce chodit a mluvit každý den, chce s tebou mít obecenství. A pokud bychom do tohoto vztahu šli, tak by to úplně proměnilo náš život. Řekněte mi, jak byste mohli být osamělí, když by s vámi každý den mluvil všemohoucí Bůh? To je nepochopitelné. Nejsem schopen pochopit, jak někdo může říct, že je osamělý.

Jak můžete být osamělí, když je s vámi všemohoucí Bůh, je zde společenství s Duchem Svatým, kdykoliv chcete se můžete začít modlit v jazycích a budovat se v nejsvětější víře... Neporozumím tomu, jak mohou být lidé v depresi. Já jsem nebyl v depresi už 40 let a to se mi stala spousta depresivních věcí. Někteří z vás si myslí: "No, tak tomu tedy nevěřím!" - Nevěříte? Tak vám to nebude fungovat, amen? Ale od chvíle, kdy jsem si uvědomil, že mě Bůh miluje a že je se mnou, tak se mi stala spousta depresivních věcí, věci šly proti mně, stejně jako se to děje ostatním lidem, ale já se vracím a myslím na to, jak mě Bůh miluje, a můj osobní vztah s Bohem mě chrání od toho být osamělý a podobně. Pokud máte tento vztah, tak je vyloučené, abyste měli depresi. Pokud máte depresi, tak ji máte, protože nemyslíte na to, co pro vás Bůh udělal a nejste ve společenství s Ním, díváte se na své problémy a předpokládáte nejhorší možný scénář, a namísto, abyste byli ve víře, tak jste ve strachu. Musíte udělat všechny ty věci, než můžete být v depresi.

Někdo řekne: "Ha, tak to není! Protože jsem byl v depresi a neudělal jsem nic z toho, co jsi jmenoval." Ale ano, musel ses zaměřit na ty negativní věci. Mně se staly depresivní věci, a i právě teď se v mém životě dějí. Pokud bych vám některé ze svých "problémů" řekl, tak by mě hodně z vás litovalo. Spousta z vás by si uvědomila, že ve srovnání s tím, čím já procházím, máte vlastně skvělý den. Děje se spousta špatných věcí. Dnes je zde žena, jejíž bratr bojuje o život, a ona je zde a uctívá Pána, ne proto, že by nemohla dělat něco jiného, ale ona si vybrala uctívat Pána a soustředit se na Boha.

Můžete si myslet: "Ale já si nemůžu pomoci..." - To není pravda! Vy rozhodujete, o čem přemýšlíte! A já prostě nerozumím lidem, kteří jsou v depresi, poražení, osamělí, zahořklí a podobně - to všechno je proto, že nechodíte ve vztahu s Bohem. Kdybyste Ho jen začali poznávat a dovolili Bohu, aby vás budoval, tak by vás Bůh povzbuzoval. Takže co na tom, zda nějaký spolupracovník udělal něco, aby vás poškodil a pomluvil? Neustále za mnou chodí lidi a říkají: "Ale ty nevíš, co o mně ten člověk řekl!" - Lidi, pokud by vás kritika měla zabít, tak jsem dávno mrtvý. :D Podívejte - unesli mě, vyhrožovali mi smrtí, lidé mi udělali špatné věci a není to tak dávno. Víte, v mém životě se děje hodně věcí, ale nijak to nesouvisí s tím, co si o mně Bůh myslí, a já s tím prostě jdu k Pánu.

Minulý týden jsem mluvil s někým, kdo byl tak zahořklý - někdo v církvi s ním špatně jednal a on už asi 20 let nebyl v církvi. A já jsem se ho zeptal: "Měl někdo z těch lidí, kteří tě kritizovali, pastoři a podobně, měl někdo z nich stopy po hřebech na rukách? Měl někdo z nich stopy po hřebech na nohou? Měl někdo z nich proboděný bok?" - Odpověděl: "Ne, to ne." - Tak jsem mu řekl: "Tak proč jsi našťvaný na Boha za to, co ti udělal někdo jiný?" - "No ale oni mi udělali tohle..." - Víš, pokud bys jen měl osobní vztah s Bohem... Problém totiž je, že jsi závislý na druhých lidech. A většina z nás opravdu nemá dostatečně silný vztah s Bohem, abychom k Němu byli schopní přistupovat a získávat od Něj, a namísto toho jsme závislí na lidech. A jediní lidé, kteří vás mohou zklamat, jsou ti, o které se opíráte. Pokud se nebudete opírat o nikoho jiného, než o Boha, tak vás nemůže nikdy nikdo zklamat. Potřebujete mít osobní vztah s Ježíšem a garantuji vám, že to vyřeší spoustu problémů. Tím se zbavíte hořkosti, zranění, žalu, strachu, všechny tyhle věci by zmizely. Osobní vztah s Ním, by je vyřešil. A k tomu nás Bůh pozval, tohle je cíl a smysl spasení. A bratři a sestry - pokud se spokojíme s něčím méně, tak potom míjíme celý smysl spasení. To se potom snažíme získat výhody spasení, aniž bychom poznali Boha blízkým a osobním způsobem. A to je špatné.

Jak byste se cítili, kdyby za vámi přišly vaše děti a něco chtěly - třeba peníze, klíče od auta, tohle a tamto, a chtěly by vás jen využívat, vysávat a nechtěly by s vámi mít vztah? Kdyby s vámi děti nechtěly trávit čas, nechtěly by jít u společného stolu, chtěly by být pořád někde venku se svými přáteli a vás by viděly jen jako někoho, kdo zaopatrí jejich potřeby? Víte, takové jednání rodiče nepotěší. A vy dětem chcete dávat věci a neříkám, že Bůh nás nechce požehnat, ale Bůh po nás touží víc, než jen dát nám všechno, co od Něj můžeme dostat. Nechce, abychom Mu jen sloužili, On chce nás! A pokud nás bude mít, tak to Mu poslouží a všechno poplyne z toho, že nás má. Víte, v církvích se učí, že musíte pro Boha něco dělat, že před Ním jednoho dne budete stát a budete souzeni, to si chcete udělat ostudu? V církvi, ve které jsem vyrůstal, se zpívala píseň, která mluvila o tom, jestli jsem pro Boha něco udělal anebo jestli před Ním budu stát s prázdnýma rukama. A lidé potom chodili dopředu a vyznávali a potom se vrhli do dělání různých věcí. A víte proč? Ne protože by milovali Boha, ani že by milovali lidi, ale protože milovali sami sebe a představili si sebe, jak jsou potom [na soudu] ztrapněni, takže se zvedli a šli něco dělat, aby před Boha nemuseli s prázdnou. Ale to je všechno sobecky motivované.

Víte, pokud by se lidi někdy dostali do vztahu s Bohem, pokud by začali mít opravdový vztah s Bohem, tak byste nikdy nemuseli lidi nutit, aby svědčili o tom, jak je Bůh dobrý. Pokud byste prožívali Boží dobrotu, tak byste nedokázali mlčet. Je to podobně, jako s malým dítětem o vánocích. Také mu nemusíte říkat: "Běž a řekni všem svým kamarádům, kolik tahle hračka stála a jak je tvůj táta skvělý. A taky jim ukaž, že máš lepší kolo, než mají oni... :D" Tohle dětem vůbec nemusíte říkat. Naopak jim musíte říct přesný opak: "Víš, nemusíš ostatní ponižovat, že mají něco horšího..." Děti právě naopak potřebujete spíš usadit. Podobně by to mělo být v Těle Kristově. Pokud by lidé měli vztah s Bohem a užívali si Boha, tak bychom je museli učit, aby nechodili ven a lidé se pak necítili špatní a odsouzení. Museli bychom lidi krotit, ale namísto toho se je snažíme protlačit dveřmi, vykopnout je ze dveří, aby vůbec něco udělali, protože netuší, jak je Bůh dobrý. Jako by to všechno dobré bylo až někdy v budoucnosti. - Zpíváme: "Až se všichni setkáme v nebi, jak to bude skvělé. Sladká budoucnost, ale zde to je teď hrozné..." A v "křesťanském" rádiu nám hrají písničky, o tom, jak je to teď hrozné, jak trpíme, a "Ó Bože přijď... Pomoz mi..." a podobně.

Často vypnu křesťanské vysílání a přeladím na nekřesťanské, protože pak snadněji rozpoznáte nevíru, než kdybyste poslouchali to rádoby "křesťanské" vysílání, kde si lidé stěžují, naříkají a mluví o tom, jak je všechno špatné. Řeknu vám, že křesťanství má jedny z nejhlupejších písní, je to hrozné. Naříkání a stěžování si, jak jsou věci špatné - takto mluví lidé, kteří neznají Boha. Pro mě je můj nejhorší den v mém křesťanském životě mnohem lepší, než ten nejlepší den jako nevěřící. Amen? Zbytečně zesilujeme a zvětšujeme špatné věci.

Bůh chce mít s námi vztah. Moje žena Jamie je skvělá. Ona udržuje náš dům čistý, má ráda

pořádek, koření má seřazené podle abecedy... Pokud potřebuji najít nějaké koření, stačí jít podle písmen. Pokud něco nenajdu, tak se zamyslím, kde je logické místo, kde by to mohlo být, a vždycky to tam je. Jamie je velmi organizovaná. Má na vstupních dveřích ceduli "Očistěte si boty, vyzujte se..." A já si cením, že udržuje dům v pořádku a vůbec všeho, je to něco přidaného, je to požehnání/bonus, ale já jsem si ji nevzal, protože je dobrá hospodyně, nebo pro to, že je dobrá kuchařka, nebo protože mi pere prádlo. Když jsme se měli brát, tak jsem jí řekl: "Chci, abys se mnou sdílela celý můj život." A vzal jsem si ji, protože jsem ji miloval a měl jsem ji rád. A je skvělé, že dělá všechny ty věci, ale proto jsem si ji nebral. A pokud by se stalo, že by se více zajímala o pořádek v domě, o praní a vaření, než o mě, tak se prokletím stanou všechny ty věci, které dělala, a doted' byly požehnáním. Pokud by na mě začala rvát, když bych přišel domů v botách a nesundal si je: "Jak si dovoluješ mi špinit koberec!" - Pokud by ten koberec milovala víc, než mě, pak bych na něj žárlil.

A Bible říká úplně stejnou věc. Bůh ve Starém zákoně nařídil oběti, ale říká jim, že jejich oběti nechce, že mu smrdí, a víte proč? Protože dělali všechno rituálně do posledního detailu a odsuzovali druhé lidi, že to nedělají správně. Počítali kroky, které v sobotu mohli udělat a podobně. Zachovávali rituály, ale neznali Boha. Bůh tam říká: "Vaše srdce je ode Mě daleko." Bůh chce vás, On nechce jen vaše peníze, nebo vaši službu. Bůh chce vás. A nevím jak vás, ale mě tohle těší. Uvědomit si, že všemohoucí Bůh mě chce, že všemohoucí Bůh mě miluje. - Tohle změnilo 23.3.1968 můj život. Přišel jsem k poznání, že Bůh tak miloval mě! Ne někoho jiného, nebo něco, co jsem pro Něj mohl udělat. Pokud bych mohl něco udělat, pak by to miloval a přijal by mě na základě mého výkonu, ale Bůh mě miloval bez ohledu na mé výkony. Bůh mě miloval a měl mou fotku ve své peněžence. Uviděl jsem, že Bůh mě opravdu miluje a to změnilo můj život. Začal jsem s Ním mít intimní vztah a najednou jsem Mu nechtěně sloužil víc, než kdykoliv předtím záměrně. Pokud musíte někomu říkat: "Chod' do církve, plať desátky, svědč lidem, čti si Bibli, dělej tohle, tamto...", tak vám garantuji, že ti lidé neznají Boha.

Pokud někdy prožijete Boží Lásku, tak se jí nebudete moci dostatečně nabažit. Nic jiného se s ní nedá srovnávat a nic se jí nevyrovná. Fotbal není nic v porovnání s Ježíšem. Sporty jsou nic v porovnání s Ježíšem. Úplně všechny věci, kterými zaplácáváme své životy, jsou ve srovnání s Ježíšem nic. Pokud s Ním začnete mít vztah, tak všechny věci ve vašem životě zapadnou na správné místo. Úplně všechny. Zjistíte, že vás už nebudou různé věci táhnout. Ty materiální a nevýznamné věci, které nás teď táhnou, protože náš život je tolik všední... Jsme zaměřeni na to, kdo přežije další víkend v soutěži "Super stár"... Koho to zajímá? Jaký to má pro náš život význam? - "Jak se něco takového opovažuješ říct?" - Víte, pokud byste trávili svůj čas s Bohem, tak by na žádných modlách/hvězdách nezáleželo. Amen? A mě víc bere název té soutěže, než to, co se tam děje. [Ve Spojených státech se tato televizní show jmenuje doslova "Americká modla".] Víte, vy se pouze potřebujete dostat na místo obecenství s Bohem a to dá všechny věci do správné perspektivy. Není na tom nic těžkého a jde to.

V Písmu se na mnoha místech mluví o dobrořečení Bohu, o vyvyšování Jeho jména a podobně. Staly se z toho náboženské klišé, kdy přijdeme do církve a řekneme: "Bohu chvála, Bohu chvála..." Ale o tom se tam nemluví. Říkat nějaká slova neznamena, že dobrořečíte Bohu. Tam se jedná o to, že Bůh je skutečná osoba, která má pocity a může být požehnaný. Boha požehná a je vámi nadšený, když Ho milujete, když s Ním sloužíte, to všechno Boha žehná. To, že zvednete ruce a řeknete: "Chvála Bohu..", tak to nutně neznamena, že Mu dobrořečíte. Ale když Ho začnete milovat a mít s Ním vztah, tak to Boha žehná. Bohu lze konat službu - ve Skutcích 13:2 se mluví o lidech, že sloužili Pánovi a postili se. Lidé si říkají: "A co Bůh nemá, jak bych Mu mohl sloužit?" Stačí ze srdce říct: "Miluji tě" a to je služba Bohu. Bůh je tím požehnaný. Lásku má potřebu lásku vyjádřit. Bůh nás miluje, a když my mu ze srdce řekneme: "Také Tě miluji, děkuji Ti..." - víte, že to Boha žehná? My Bohu můžeme něco dát.

Jednou jsem vzal své dva syny na výlet na koních, tehdy jim bylo tři a pět roků. Dováděli jsme, hráli si v potoce, zašpinili se a celý den jezdili na koních... Jedli jsme hrozné jídlo a dělali jsme všechno možné, k čemu by se Jamie pěkně vyjádřila, pokud by tam byla. Prostě jsme prožili skvělý den a měli skvělý čas. A když jsme je pak večer umyli, tak po večerním sdílení a modlitbě, když jsem vycházel z Petrova pokojíčku, tak říká: "Tati, ty jsi dobrý táta!" A víte, co to ve mně udělalo? Mě to požehnal. On neřekl: "Chvála tobě tati..." On jen řekl: "Tati, ty jsi dobrý táta!" A to byl jeho způsob, jak říct: "Děkuji." A víte, co jsem chtěl v tu chvíli udělat? Vytáhnout ho z postele a celé to všechno zopakovat. A od té doby Bohu vyjadřuji: "Bože, ty jsi dobrý Bůh! Otče, děkuji Ti za skvělý den, za zdraví, že mi žehnáš... Děkuji Ti za dobré věci, které děláš v mém životě." A věřím, že to Boha pokaždé žehná. Víte, tohle je vztah s Bohem.

Co byste si pomysleli o člověku, pro kterého něco uděláte, a on odejde a ani nepoděkuje? Tak v této pozici je spousta z nás. A je to charakteristika poslední doby - že lidé budou nevďeční a nesvatí. A garantuji vám, že přímo zde jsou lidé, kteří si myslí: "Ale já potřebuji být uzdraven! Já potřebuji peníze a potřebuji tohle..." Ale podívejte se, kolik toho již pro vás Bůh udělal. Pokud byste byli jen vděční za to, co jste již dostali. Pokud vás bolí noha, tak si uvědomte, že jsou zde lidé, kterým noha chybí a rádi by měli i nohu, která by bolela. Lidi, pokud bychom jen začali být vděční a poznali Boha, tak by zmizel strach, a strach je jedna z největších překážek, abyste sami mohli přijmout uzdravení. Zmizelo by strachování se a obavy. Pokud byste byli ve vztahu s Bohem, tak by to vyřešilo tolik problémů. Fungovalo by vám uzdravení, prosperita, byli byste optimističtější. Celé je to o tom, že lidé prostě neznají Boha a nemají s Ním vztah.

Kázal jsem na toto téma před 25 lety a slyšela to jedna žena, která byla ve vězení za dvojnásobnou vraždu. Znovuzrodila se ve vězení, ale byla zavřená na samotce, takže nemohla ani nikomu svědčit. Takže zde je, znovuzrozená, naplněná Duchem, a celý její předchozí život byl hrozný. Zostudila svoji rodinu, její manžel a děti se jí zřekli, protože někoho zabila, zranila rodiny lidí, které zabila, promrhala celý svůj život, a nyní žila na úkor poplatníků daní a nemohla dělat vůbec nic. Nemohla svědčit spoluvězňům, protože byla na samotce, a doslova prosila Boha, aby ji zabil, aby si ji vzal k sobě, že chce zemřít a dostat se odtud. Když mě slyšela mluvit o tom, že Bůh je Lásky a jak Bůh touží po obecenství s námi, abychom byli s Ním, a že Ho můžeme požehnat, třeba když Mu jen řekneme: "Děkuji Ti...", tak mi napsala dopis, na který nikdy nezapomenu. Když jsem ho četl, tak jsem měl slzy v očích. Psala, že v té době ještě roky nemohla žádat o podmíněčné propuštění, ale že na tom už nezáleží, protože nyní našla smysl svého života. Psala, že si uvědomila, že může Boha žehnat, že je jedno, zda ji drží na samotce, ale Boha těší, Bůh přebývá ve chválách svého lidu, a tato žena prostě chválila Pána. Psala, že je svobodnější než kdykoliv byla. A já jsem si pomyslel, že ona je v podstatě ve svém životě svobodnější, než většina z nás, kteří ani nejsme ve vězení. Protože ona je v obecenství s Bohem. A ta žena zavřená na samotce píše: "Poprvé ve svém životě jsem svobodná!" a prožívala svobodu. A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.

Bratři a sestry, Bůh nás miluje! Bůh si vás cení a touží po vás, touží s vámi trávit čas, a nemusíte pro Něj něco dělat. Církev říkala, že můžeme Boha požehnat jediným způsobem - že půjdeme a budeme pro Boha něco dělat. Já jsem vyrůstal v církvi, kde se citovala hláška: "Marie měla malé jehňátko, vyrostla by z něj ovce, ale přidalo se k baptistické církvi a zemřelo z nedostatku spánku." Tam jste prostě museli něco dělat, museli jste neustále pracovat. Neustále jsem chodil do církve, stále jsem svědčil, vždycky jsem něco dělal. Stal jsem se děláním, namísto lidskou bytostí/bytím. Víte, Bůh chce vás, a pokud byste se na prvním místě vydali Jemu a začali s Ním trávit čas, třeba začít: "Otče, pro mě je těžké uvěřit, že Tě můžu potěšit, ale podle tvého Slova tě těším. Děkuji Ti za krásný den, děkuji Ti, že můžu žít ve svobodném národě. Děkuji Ti, že věci jsou tak dobré, jak jsou."

Když se podíváme na politický systém, tak někteří lidé se o něm vyjadřují tak negativně a jsou

tím tolik zaměstnaní, ale zamyslete se nad [apoštolem] Pavlem. Pavel žil v situaci, která byla miliónkrát horší. Představte si, že byste byli třeba v Libanonu nebo Bejrútu, kde se zrovna válčí.

Věci by mohly být mnohem horší. Měli byste Boha chválit, že je tak dobře jak je. Amen?

"Díky Ježíši, že máme tyhle špatné kandidáty, že to není ještě horší." :D Víte, pokud začnete Bohu děkovat a dobrořečit Mu, tak se začne budovat váš vztah s Ním a budete mít radost, a potom z vás začne odpadat všechna možná zátěž. Potom zjistíte, že se už nestrachujete o věci, o které jste se dříve strachovali, a budete se radovat. "Radostné srdce prospívá jako lék" - pak byste se ani nemuseli potýkat s polovinou věcí, se kterými bojujete, stačilo by chodit v Boží radosti. Lidi, změnilo by se úplně všechno.

My jsme se stali tolik humanističtí a úplně nám unikly duchovní souvislosti věcí. Hledáme odpovědi v jídle, v životním způsobu, a musíme dělat tohle, nesmíme tamto... Najdeme někoho, kdo se dožil dlouhého věku, a potom zkoumáme, jak se stravovali... Udivuje mě - třeba Japonci jsou známí, pro svou dlouhověkost, a lidé vidí, že jí rýži a ryby, ale už nikoho nenapadne, že Bible říká, že pokud budete ctít svého otce a svoji matku, tak zde budete žít dlouho? A Japonci jsou na tom tak, že své předky přímo uctívají. Ctí otce, matku, váží si starců, ale na tohle se lidé nedívají. Písmo říká, že "Radostné srdce prospívá jako lék", ale lidé se nezabývají tím, zda ten člověk byl šťastný. Dívají se jen na jejich stravu, cvičení... Podle mého názoru strava a cvičení ovlivňuje vaše zdraví maximálně z 20%. Být radostný, mít dobré postoje, být v Boží přítomnosti, ctít svého otce a matku, hledat Boha a milovat Ho, a podobné věci, tohle je mnohem důležitější, než co jíte. Mojí mámě je 95 let a celý život jedla nekvalitní potraviny. Byla jako novorozeně odložená a adoptovali si ji jedni lidé. Ve škole se jí posmívali, že je sirotek, že je adoptovaná. Dneska by z posměchu byla spousta lidí zraněná. Ona jim odpovídala: "Mě si moji rodiče vybrali, vaši rodiče se museli smířit s tím, co dostali. :D" Říkala jim: "Mě moji rodiče milují."

Když se můj otec a moje máma brali, tak v tom městě byly ženy, které byly mojí mámě velmi podobné, a můj táta chtěl zjišťovat, zda nejsou příbuzní a podobně, chtěl hledat její rodinu, ale ona mu řekla: "Proč bych měla hledat svoje biologické rodiče? Oni mě nechtěli a já už mám rodinu. Moje rodina mě přijala, tak proč bych hledala něco jiného?" Ona se nijak nepodceňovala, ale chválila Boha a ctíla svoje rodiče. A nyní [v roce 2008] je jí 95 let. Řeknu vám, že jsme tolik tělesní, že na všechno hledáme fyzikální a chemické procesy a přitom duchovní věci jsou mnohem důležitější. Pokud bychom prostě měli obecnství s Bohem, milovali Boha a neustále s Ním chodili, tak vám říkám, že by se váš život úplně proměnil. Začali byste být mnohem produktivnější, úspěšnější v podnikání, v práci... Pokud byste byli radostní, tak lidé milují, pokud přijde někdo s pozitivní náladou, přinese pozitivní atmosféru a změní věci. A na druhé straně lidé nesnáší, když přijdete, jste negativní a ze všech vysáváte život. Pokud byste chodili v Pánově radosti, a pokud by On byl vaší silou, tak vám garantuji, že by vám bylo lépe fyzicky, finančně, ve vztazích, a nemodlili byste se za většinu věcí, za které se modlíte. Pokud byste jen znali Boha a nechali ve svém životě pracovat smysl spasení.

Váš cíl by neměl být, abyste byli uzdraveni, vaším cílem by neměla být prosperita, vaším cílem by mělo být "znát Boha". A z toho vychází všechno co Bůh je a co má. Ale my si myslíme, že je mnohem snazší přijít na nějaké setkání, aby na nás někdo vložil ruce a uzdravil nás, abychom se mohli vrátit a koukat na svůj oblíbený zábavný pořad v televizi. A takový život je mnohem horší a těžší. Řeknu vám, že nemám spoustu bojů, které mají někteří z vás, protože hledám Boha, přebývám v Jeho přítomnosti a chodím s Ním. Nemám mnohé starosti a problémy, které máte vy. Pokud nežijete pro Boha, tak je život mnohem těžší. Ale žít pro Něj, je mnohem lepší. Řeknu vám, co je věčný život - věčný život je znát Boha právě teď [zde na zemi], znamená to mít s Ním [opravdový] vztah, a to je celé. O tom je celé spasení.

Hlavním cílem nikdy nebylo odpuštění hříchů. Bůh s vámi chtěl mít vztah a hřích byl prostě bariéra, která se postavila mezi vás a Boha. Takže ano, Ježíš vám odpustil vaše hříchy, protože

pokud byste neměli odpuštěné hříchy a stále měli pocit viny, tak byste do vztahu s Bohem nikdy nemohli vstoupit. Takže Bůh se vypořádal s hříchem a odpustil nám hříchy. Ale Bůh odstranil tu bariéru proto, aby s vámi mohl mít vztah. A pokud by vám měli jen být odpuštěné hříchy a potom jste už nevyužili to, k čemu vám byli odpuštěné, to je úplná tragédie. A v tomto stavu se nachází většina křesťanů.

Bratři a sestry, řeknu vám, že vás Bůh miluje! Přál bych si, abych mohl mluvit jednotlivě s každým z vás, abych vám to mohl víc přiblížit a stalo se to pro vás reálné. Modlil jsem se jednou za jednu ženu a ona říkala: "Já se modlím za druhé lidi a Boží moc skrze mě proudí, ale já sama nejsem uzdravena." A Bůh mi pro ni dal slovo, že to je proto, že bez problémů věří, že Bůh ostatní lidi miluje, ale je pro ni těžké věřit, že Bůh miluje ji. Vy se znáte lépe, než znáte druhé lidi. A tohle platí pro spoustu z nás. Někteří z vás mají soucit s druhými, ale pokud jste v té situaci vy, tak nerozumíte tomu, jak moc Bůh miluje vás. Ale Bůh vás miluje! Nevím, jak vám to lépe předat. Bůh vás opravdu miluje a touží s vámi mít osobní a důvěrný vztah!

Zatím jsem vám ještě neřekl nic o tom, jak do tohoto vztahu vstoupit, ale než s vámi můžu sdílet, jak na to, tak prvně musíte udělat poznání Boha cílem svého života. Musíte udělat poznání Boha a vztah s Bohem prioritou svého života. Potřebujete začít hledat a pít se po tom. Je spousta z nás, kteří jsme toto neměli za cíl spasení, a přijali jsme spasení, abychom nemuseli jít do pekla, a potom Boha příležitostně hledáme, když potřebujeme v životě pomoc, ale Bůh není na prvním a jediném místě v našem životě. - Tak pokud se vás toto týká, tak se to právě dnes potřebuje změnit. Ze všeho nejdřív si potřebujete uvědomit a říct: "Bože, chci Tě znát." To je první krok. A teprve potom s vámi můžu sdílet, jak na to, jak můžete mít živý vztah s Bohem, aby vám to bylo nápomocné. Ale nepomůže vám to, pokud nebudete mít poznání Boha jako první touhu svého života. Poznání Boha se musí stát vaší prioritou číslo jedna.

Vím, že právě teď jsou zde lidé, kteří hledají, co pro ně Bůh může udělat, ale nehledáte Boha. Chcete všechno, co pro vás Bůh může ve vašem životě udělat, ale ve skutečnosti Ho nechcete. A toto potřebujete změnit, potřebujete z toho činit pokání, potřebujete Boha požádat o odpuštění, že Ho jen využíváte a nechcete být s Ním, že jste jako jeden z těch malomocných - 10 jich bylo uzdraveno, ale pouze jeden se vrátil a děkoval Pánu. Většina z nás jen brala, brala a brala, ale nikdy Bohu nic nedávala, protože jsme si mysleli, že nemáme nic, co by Bůh chtěl. Ale Bůh chce vás. Prostě chce vás, chce vztah s vámi, a to je pro některé lidi skoro až těžko uvěřitelné. Někteří si můžou myslet: "Pokud bych byl Bůh, tak bych se sebou nechtěl být." Ale Bůh vidí věci jinak, než my. Bůh vás vidí v duchu, Bůh vidí, kým vás stvořil, abyste byli, a Bůh chce s vámi mít vztah. To je dobrá zpráva! To je až moc dobrá zpráva! Díky Ježíši!

Tyhle dvě první lekce jsem se snažil ukázat, že cílem spasení je poznání Boha, a dnes večer s vámi budu sdílet nějaké věci, které můžete udělat, abyste porozuměli a začali budovat váš vztah s Bohem, a věřím, že vám to pomůže a změní to váš život. Amen?